

Розірвання шлюбу

У випадку коли даліше спільне життя подружжя і збереження сім'ї стали не можливими існує у Чеській Республіці можливість розірвання шлюбу. Розірвання шлюбу не сміє протидіяти інтересам неповнолітніх дітей. Рішення про розірвання шлюбу приймає суд /здебільшого розходиться про районний чи місцевий суд у місці проживання подружжя/. У статті „Розірвання шлюб” наведені три різні можливості розірвання шлюбу.

Перед прийняттям рішенням про розірвання шлюбу необхідно вирішити проблему подальшої опіки над неповнолітніми дітьми. Питання опіки і життєвих умов неповнолітніх дітей повинні бути встановлені судом у випадку якого-небудь розірвання шлюбу. У зв'язку із тим треба в суд подати самостійну заяву /позов/, яка буде проходити поза процес розірвання шлюбу.

Постанова параграфу 24б абз.2 передбачає, що у випадку неповнолітніх дітей, шлюб не сміє бути розірваний, якщо розлучення такого подружжя протидіяло б інтересам дітей за умов, що заслуговують на увагу / мова йде, наприклад, про здоровельний стан дітей, оскільки такі причини могли б у випадку розірвання шлюбу вести до погіршення якості опіки/.

Скільки коштує розірвання шлюбу?

У випадку розірвання шлюбу при взаємній згоді оплачує подружжя тільки адміністративні зноси та гербову марку. У випадку комплікованого розірвання шлюбу чи у випадку, коли подружжя пара не може досягнути згоди, видатки можуть доходити до десятків тисяч корон, при чому процес розлучення в даних випадках може тривати і декілька років і справляти комплікації подружній парі, але, передусім, дітям.

Розірвання шлюбу при взаємній згоді

При взаємній згоді подружжя щодо розірвання шлюбу, коли обоє цього прагнуть, можна таку пару розлучити на основі спільного договору подружжя про розірвання шлюбу. На основі параграфу 24а Закону про сім'ю, можна таке подружжя розлучити, якщо воно, як мінімум, 6 місяців не жило разом.

У випадку коли було укладено угоду про розподіл спільної сумісної власності після розірвання шлюбу /угоду мусить підписати чоловік і жінка і їхні підписи повинні бути засвідчені/ і також було прийнято правомочне рішення про ухвалення домовленості батьків про опіку над неповнолітніми дітьми після розлучення /параграф 26/ може подружжя подати заяву для розірвання шлюбу до суду. Якщо до даної заяви долучиться і чоловік і жінка і всі останні умови передбачені законом буде виповнено, суд прийме рішення про розірвання шлюбу.

У спільній заяві подружжя про розірвання шлюбу (договір може подружжя укласти і без допомоги юриста) повинно бути наступне:

- ◆ Договір укладається на термін після набуття юридичної сили рішення /тзв.умова відстрочення/. Інакше договір є недійсним, і, наприклад, розподіл спільного суцільного майна подружжя не можна вирішити. А якщо договір регулює, скажімо, переписання

нерухомого майна, чинність договору, в такому випадку, блокується до часу запису у кадастр нерухомостей / katastr nemovitosti/.

- ◆ Договір повинен містити вирішення спільної суцільної власності подружжя. У договорі повинні бути наведені, котрі речі будуть виключно у власності котрого із подружжя, яким чином будуть сплачуватись обов'язки супроти третім особам і яким чином будуть вестись розрахунки між партнерами /наприклад буде наведена сума, яка із спільних грошей дістанеться одному із подружжя, або яку виплатить із свого майна одна сторона подружжя другій/, далі повинно бути вирішено також те, в кого залишиться квартира в оренді чи у власності після розірвання шлюбу. Договір повинен вирішити також обов'язок по утриманню другого з подружжя /буде наведено суму та інтервали в яких буде сплачуватись і так само термін сплачування/
- ◆ подружжя підпише договір і їхні підписи повинні бути засвідчені нотаріусом чи муніципалітетом, далі у договорі повинно бути наведено місце та дата укладення договору. В кінці бажано прилучити спільну заяву про те, що в подружжя один до одного нема жодних дальших маєткових обов'язків та боргів
- ◆ договір повинен бути доповнений правомочним рішенням суду про ухвалення договору про вирішення життєвих умов неповнолітніх дітей після розірвання шлюбу. Без вирішення проблеми утримування неповнолітніх дітей не можна ухвалити угоду подружжя про розірвання шлюбу і таким чином шлюб розірвати.

Класичне розірвання шлюбу

Поступ:

Позов щодо розірвання шлюбу потрібно подати в трьох примірниках в суд, до якого ви належите за місцем проживання. До даного позову ви повинні прикласти копії документальних доказів, на які позивач у своєму позові відкликається. Суд прийме рішення про розірвання шлюбу після слухання, в якому будуть брати участь батьки та опікун дитини, якого було спеціально встановлено для даної справи / здебільшого розходиться про орган опіки над дитиною/ результатом якого було прийняття рішення суду про утримування неповнолітніх дітей після розірвання шлюбу.

У випадку „класичного” розірвання шлюбу відповідно §24 абз.1 може суд на основі позову одного із подружжя дане подружжя розлучити, якщо далі спільне життя подружжя і збереження сім'ї стали не можливими. Причому суд бере в увагу причини розладу та його міру, що з'ясується під час шлюбно-розлучного процесу. Це здебільшого не буває приємним для жодного із подружжя, суд часто запитує про речі інтимного характеру, запрошує свідків, вимагає доказів ітп. Даний процес триває довше ніж у випадку розірвання шлюбу при взаємній згоді.

Ускладнене розірвання шлюбу:

У випадку коли із розірванням шлюбу не погоджується один із подружжя, який здебільшого не порушував своїх подружніх обов'язків, і якому розірвання шлюбу може принести серйозні шкоди та втрати може суд діяти відповідно §24б, закону про сім'ю, і незадовільнити позов, якщо виняткові обставини свідчать про користь збереження подружжя.

Виняткові обставини, які свідчать про користь збереження подружжя законом ближче не встановлені. Але для прикладу між такі обставини можна зарахувати поганий здоровельний стан чоловіка/жінки чи погану соціальну ситуацію, яка б наслідком розірвання шлюбу могла ще згіршитись. Але якщо подружжя не живе разом довше 3

років, суд шлюб розірве /зрозуміло, на основі позову одного із подружжя/, якщо було
виповнено умови відповідно **§24 закону про сім'ю. Судовий процес далі проходить так
як у випадку „класичного” розірвання шлюбу (§24б, абз.(2), закону про сім'ю).**